

پیشبرکی کوردستان نیت بو کورته چیرۆک له 7-11 تا 11-11-2005

مامۆستا یان دیوهزه... م. جههید عزیز

كات ژمیر حهوت و نیویو به پهله نانو چای به یانیم خوار دبو ئه وهی فریای مه کته بکه وم. . . په رۆیه کم دا له پیل او وه کهم وقه راخی خواره وهی پانتۆله که مم به ههردوو دهست وه کو چه پله لیدان ته کاندو پاکم کرده وه چونکه هه ر ئه و پانتۆله م هه به وه م بو کاری مامۆستایه تی هه م بو دای دهوام بو بازار. . . جاری واهه بوو بو خه ویش که ئه و کاته ی له نادای ئه گه رامه وه .

به په له خۆم کرد به پاسه پۆلۆنی یه که دا به و به یانی یه مام که ریم شریتی گۆرانی ئوم که لسو می لی ئه دا، سه رکه وتم و ته پیلای سه رم به بنی سه ره وهی ده رگا که که وتو ژان

چوو هه سکمه وه، زۆریش ته ریق بوومه وه چونکه ریزی دوا وه هه مووی کچی جووان بوو دایانه قاقای بی که نین و منیش وه ک و ه یچ رووی نه دای له ته نیشت مام که ریم له پیشه وه دانیشتم و وتم (ئه ری کابرا به م به یانی یه و ئوم که لسو م. . . ئه مه هی ئیوارانه که پیاوی دانیشی)

مام که ریم سه ریکی را وه شان د و له ئاوینه که وه ته ماشای دوا وهی کردو وتی (قه پات بوو. . . تا برۆین) له دووا وه به لی یان بو کرد، منیش هه سه پیری سه عاته که م ئه کرد، نه وه کو دوا که وم له دهوام چونکه پۆلۆنی برووی نه بوو که به سه لامه ت بنگه یه نی. . . زۆر جاریش ئه یان خسته بو ش چونکه له تووی مه لیکه وه ئه هاته خوار ئی گه ره کیکی به رزه. . . ئیتر به یا ئه لا یانه لا هه تا ئه گه یشتینه به ر ده رکی سه را هه موو ده سمان له سه ر دل مان بوو. . .

له پاسه که دابه زیم و به ره و قوتا بخانه ئه رۆیشتم له پر یه کی چاوی له دووا وه گرتم و وتی (بروانا که م بمناسیته وه مه گه ر به ده نگما) منیش که ئورم دایه وه، له پیش دا نه مناسیته وه به لام. . . دووایی زانیم ئه مه عه لی یه، به منالی پیمان ئه وت عه له ی مینه شه ل، دوا ی چاک و چۆنیه کی زۆر خوا حافی زیمان له یه ک کردو کاتمان دانا که له یانه ی مامۆستایان ئیواره یه کتر ببینین. هه ره و رۆشت و من که وتمه ناوخه یالی منالی رۆیشتم. . . ئیمه سی چوار هاوری بووین به منالی دراوسی یه یه ک بووین له گه ل ئه م عه لی یه و هه مه و جه مال و. . . به حه مه مان ئه وت هه مه چاوزه ق به جه مالمان ئه وت سابونی جه مال هاوری یه کی ترمان هه بوو ناوی لوقمان بوو پیمان ئه وت لوقه بی بال چونکه زۆر هار بوو سه یاره لی یا ده ستیکی شکاند، رۆژیکیان من و عه له ی مینه شه ل دوا که وتین که چووین بو قوتا بخانه به هیواشی خۆمان کرد به پۆلدا که چی مامۆستا عومه ری ئه وه ی بزانی بو دوا که وتوین سه رو ده داری لی داین و وتی (سه گبابینه نازانن ئه مه مه کته به) من و عه لی منال بوین له پۆلی پینجی سه ره تای بووین ئه و رۆژه هه رفومان ئه کرده ناوده ستمان چونکه ئه و به یانی یه زۆر سارد بوو دوا ی ئه وه هه تادوو رۆژ هه رده ستمان ئازاری هه بوتۆزیکیش ده ستمان ئاوسابه لام دوایی چاک بووه وه. قوتا بخانه یه کمان هه بو هه ره له شیوه ی زیندان دروست کرابو له دوره وه که سه یرت ده کرد دیواره کانی زۆر به رز بوو ده رگا یه کی زۆر گه وه ی هه بوو. . . به یانیان که ئه چوین

بۆ مهكتهب مام سألحی فهراش وهك ده رگاوانی زیندان به رویه کی تاله وه پيشوازی لی ئه کردین وزور جار لی شمان توره ده بو. . له سه رفا به ریکی گه وره به رهنگیکی کوژاوه ی ناشرین نوسرابو قوتابخانه ی بی که سی سه رته تای بیه یانیان له ناو گوره پانی قوتابخانه ریزیان ده کردین به ریوه به رخوی ئه گه را به ناوماندا بو قژی دریژ یان نینوکی دریژ. . ئه بوایه ریکی بوه ستینایه وهك سه ر بازجاری واهه بو پیکه نینمان دههات به ریوه بهر خوی دههات به وه بیانی به دار لیی ده داین ئیمه ش منال بوین دهستان ده کرد به گریان جاری واهه بو چه ند جار له ناوده ستی ده دایت ئه وه نده له سه ر ده ستیشی ده دایت به و شیوه په روه رده یه زور به ی قوتابیان وازیان له قوتابخانه هیئا یه کیکی له وانه عه له ی مینه شه ل بووله دوی ناوهندی بو وازی هیئا هه ربه ومنا لی یه بو به پيشمه رگه ده ورو به ری ساله کانی هه شتا بو ته مه نی نه ده گه یشته حه قده سال.

ئیواره زوو رویشتم بۆ نادى به تاسه وه بوم بو بیینی عه لی هاوریم، دانیشتم وبویه که هاتو ناوی ئالان بو یه کسه ر ووتی (ماموستا هه رچاره ک ومه زه که یه) منیش پیم ووت (نه خیر ئه مشه وزیاتره چونکه هاورییه کی منا لیم له گه له ومیوانی منیشه) هه تا ئالان هاته وه عه لی مینه ده رکه وت. . . . دواى چاک وچونی پیکه کانمان سارد بو وه لمان دا به خو شى یه کتر بیینی وه ی دوو هاوری دواى بیست سال. روم کرده عه لی وپی ووت (ئهم هه موساله هه ری شمه رگه بو ویت) عه لی دیارب وبی تا قهت بی ووتی (خوزگه کاریکم بکر دایه و پيشمه رگه نه بو مایه بو ئه وه ی دواروژیک بوخوم دابین کردایه)

سه یرم به م قسانه دههات یه عنی چی دواى بیست سال پيشمه رگایه تی په شیمانی. . . پیم ووت (تو بیست سا له پيشمه رگه ییت کاکى برا. . . من شانازیت پیوه ده که م گه لیک شانازی به توه ده کات) سه ریکی له قاندو ووتی (ئه وه جار ان بوو وشه ی پيشمه رگه پیرو زبو. . . . ئه و کاته رو ی، ئیستا هه موی گیرفان پر کردنه ته نها کوری هه ژاری وهك ئیمه خاوه نی هیج نین برۆ بزانه و ببینه چی سه روهت کو کراوه ته وه له سه ر حسابی ئیمه هه رکه س ئه بینی گیرفان پر ئه کات)

قسه که لکی نه ما ئه وشه وه چونکه زورمان خوارده وه عه لیش نا هقی نه بو چونکه کوری هه ژار بو وه ندی شتیشی پی عه بیه هه رله دوا وه ئه بی.

عه لی هه ستا رو ی به ره و ئاوده سته که. . . . منیش خه یال م رو ی. . . . بۆلای منالی وئه وگه ره که ی هه مان بوو. . . گه ره کی چوارباخ هاوری کانمان هه موو به یه که وه به دل پاکى به خو شه ویستی هه میشه یاری و پیکه نین و خه نده له سه رلیوان هه میشه میوان بوو له لمان. . . . که گه وره بوین هه رییه که ی به لایه ک. . . ده نگیک خه یاله که ی پجراندم. . . عه لی بوو هاته وه دانیشتم و لیم پرسى (له وه ناچی ژنت هیئابی)

عه لی سه یریکی کردم وچاوی پر بوو له فرمی سک وگریان. . . ووتی (ژنم نه هیئا وه به لام کوریکی حه وت سالانم هه یه. . . تو نازانی چه ندم خو ش ئه ویت بونی دوو مروقم ناوه به وه وه ئای که زورم خو ش ده وئ ئه زانی ناوی چی یه ناوی کوردویه)

من هه روا سه یری عه لی م ئه کردو پیم وابو سه رخو شه قسه کانم پی بریو بوئه وه ی توژی پی بکه نی و وتم (کاکه عه لی گیان بیرته روژانی منالی. . . . ئه ها دایکم ودا یکت وناهی خان و دیده قه له و که له به رده رگا داده نیشتم دوو توپه لی گه وره تو ییک له گوله به روژیه یان له دواى خو یان به چی ده هیشت و. . . سه یریکی ئیمه شیان ده کردو ده یان ووت (زو وه رنه وه کوره به خوا نان نامینی ها سفره که لاده به یین)

عهلی سهیریکی کردم و دهستی کرد به گریان ووتی (کاکه من هه موو گیانم ناره حه تی وهیلاک بونه هیچ شتیک نام خاته پیکه نین، پیم خوشه زۆر به جدی لیم بپرسی و پیم بلایی چون ژنت نه هیئاوه و کوریکه حهوت سالت هه یه !)

(باشه چاوه کهم چون چونی !)

(من دواي ئه م هه مو ساله که له ته مه نم رو ی که هیچم نه کرد وه بوخۆم به ریکه وت حه زم له ئا فره تیک کرد که ناوی تریفه بو دوايي که پرسیارم کرد وتیان ئه م ئا فره ته بی وه ژنه و منالیکی هه یه و ژنی کابرایه کی پیشمه رگه بوه منیش زیاتر حه زم کرد بیکه م به هاوسه رم روژتیکیان له گه ل خوشکه گه وره کهم چوپن بو مالیان دواي چاخواردن و ریزو میوانداری تریفه خو ی ووتی (فه رمون ئه گه ر کاریکتان هه یه) خوشکه گه وره کهم پیی ووت (چی بی له تو نهی نی هاتوین بو داوات بو ئه م برایه م)

تریفه ش ده ست ئه کات به پیکه نین ئه لی (به خوا من جاریکی تر خۆم که رناکه م و شوبکه م که له گایه ک بوخۆم دروست که م له مال که من ئه و مناله م لیته وقه و ئازادی لی گرتووم ئیستا هیچناکه م شوئه که م روژان هات و روژان رو ی به یانیه ک زوو هه والمان بیست که تریفه لاشه که ی له شه ستیه که فری دراوه و کوژراوه زۆر ناره حه ت بووم که پرسیارم کرد به ته واوی ئه و ژنه که س و کاری خو ی و میرده که ی به ته واوی حاشایان لی کردوه و خه لکی ئه م ناوچه یه ی ئیمه ش نیه، منیش له گه ل ئه و خوشکه ما چوم مناله که مان برد بو دادگا و کردم به کوری خۆم وتم ئه مه ش کوردایه تیه ئه و منداله جوان په روه رده بکه م و له دوا روژدا ئه می ش خزمه تی ئه م ولاته بی که سه بکات .